

Nog eens het Stekelbaarsje. — Op eene wandeling langs de zijsloten van den Amstel-veenschen weg, met mijne jongens, gewapend met het schepnet, probeerden wij daar door het vlap een trek en vingen daar eenige stekelbaarsjes. Dat is nu niets bijzonders, want elk kan er zooveel scheppen als hij wil. Maar toch wil ik eenige bijzonderheden melden, die voor mij nog onopgelost zijn. Thuis gekomen kregen de gevangen vischjes met eenig groen uit de sloot hun thuis in een aquarium, een van 't gewoonste soort. Met 't groen waren ook eenige eieren in den bak gekomen. Den eersten dag van hun nieuwe verblijf was nog al kalm. Een er van, met een zeer rooden kop en onderbuik, waarlijk een zeer mooi vischje, scheen heer en meester over de overige. Het was voor deze sinjeur bijten en jacht op de andere maken. Den tweeden dag nam mijn jongen 't brutaaltje van de andere weg en zette hem afzonderlijk. Hij liet de overige, alle zilvergetinte, *niet een* met 'n rood bekje of buik, in 't aquarium. Den volgende, derden, dag keek hij eens of ze nog kalm waren, maar zie, van de acht was er precies weer een als welke hij apart gezet had, en deze was *nu heer en meester* en was 't zelfde spelletje begonnen als de afgezonderde en net even prachtig. Hij riep mij, zijn vader, en vertelde dit onbegrijpelijke. Ik zei: »je hebt zeker een over 't hoofd gezien, er waren er zeker twee zulke mooie«. Deze tweede mooie werd onder vaders oogen bij de andere mooie gedaan en ook afgezonderd en zie den vierden dag was er nummer drie verschenen, weer even mooi als de twee afgezonderde, en deze was nu Koning. Hoe ontstond deze mooie kleur? Kunnen zij hun eigen kleur veranderen? Moet er altijd bij de stekelbaarsjes een branie zijn? Ook nog eenige dikbuikige (de jongens noemen het gortbuiken) hadden hun eieren in 't groen gelegd, en ook met 't groen uit de sloot waren er eieren meegekomen, en.... uitgekomen. Heele zwermen kleine stekelbaarsjes zwommen spelende heen en weer en.... waren aas voor de ouderen.

Ook moet ik nog even melden, dat de drie mooie stekelbaarsjes, die afzonderlijk gezet waren, hun mooie kleur verloren in tijd van één dag.

Amsterdam.

J. T. v. d. H.

Uit de mobilisatie. — Naar aanleiding van een vraag in het opstel over Vinvischen, kan ik mededeelen, dat we toen de compagnie in September te Zandvoort was, daar aan het strand reeds twee baarden gevonden hebben, waarvan een in mijn bezit is. Ik meen dat we die reeds op 17 September vonden. Nu ik toch schrijf, nog enkele andere mobilisatieherinneringen.

In de eerste helft van November vond ik een tak stekelbrem in vollen bloei, terwijl op een zonnigen dag een citroenvlinder over de hei vloog. Dat was te Weebosch.

23 December vond ik nabij Sterksel een citroenvlinder op den grond, die nog teekenen van leven gaf, doch den volgende dag was overleden.

24 December vond ik bij Gijzenrooij eenige struiken stekelbrem die aan de toppen van alle zuidwaarts gekeerde takjes bloemen droegen.

12 Januari 1915 bloeiden ze nog.

Nu nog een vraag. Ik bezat een torenvalk, die nu bijna een jaar oud is. Hij heeft bij het vliegen in zijn kooi zijn staart aan de punten der vleugels beschadigd. Komt dat weer bij? Hij schijnt nu te ruïen.

Haarlem.

J. C. RIJK.

Alleen in een groote voliëre blijven zulke onrustige roofvogels mooi. Overigens is 't bij de wet verboden, om torenvalken in gevangenschap te houden.

Apus en Branchipus. — In de sloten, waar ik voor eenigen tijd »Branchipus« vond, komt nu ook »Apus« voor; evenwel niet in zoo grooten getale als Branchipus.

Nuland.

F. J. v. PINXTEREN.

Spinnen. — Bij een tocht door de meerstreek zagen we een dijk over een afstand van meer dan een half uur gaans geheel met web oversponnen. Bij onderzoek bleek het één reusachtige broedplaats. Het aantal jonge spinnen liep zeker in de millioenen. Deze moeten in den zomer zeker afzakken tusschen het riet om daar aan den kost te komen.

Sneek.

SIJPKENS.

Nieuwe Paddestoel. — In de eerste week van Mei vond ik ten Zuiden van Alphen (N.-Br.) in een heirand, een halfuurtje van de grens, een twintigtal exemplaren *Gyromitra esculenta* Sch., een voor Nederland nieuwe morielje. Signalement: hoed bolronnd tot stomp-peervormig, zonder 't gewone bijenraat-uterlijk maar bultig-lappig; kleur chocoladebruin; steel kort en dik, wit tot roomkleurig. Grootte van 't geheel 7—12 cM. Wie van de gemobiliseerde mycologen en andere natuurvrienden kijkt er eens naar uit en meldt dan de vondst?

J. VAN SERVELLEN.